INTELIGENȚA INTERPERSONALĂ ȘI INTRAPERSONALĂ ÎN ASISTENȚA PSIHOPEDAGOGICĂ (CES)

PROF. BUT GEORGETA

COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA" SEBEȘ

AUGUST 2026

DESCRIERE Acest studiu analizează inteligența interpersonală și intrapersonală din perspectiva teoriei inteligențelor multiple a lui Howard Gardner. Materialul explică trăsăturile specifice, riscurile și metodele de stimulare a acestor tipuri de inteligență în cadrul asistenței psihopedagogice pentru elevii cu CES.

Inteligența interpersonală permite cunoașterea și înțelegerea diversității temperamentale, sesizarea motivelor, intențiilor și a emoțiilor pe care le încearcă ceilalți. Aceasta este responsabilă de cooperarea în grup și implicarea în viața comunității.

Componentele inteligenței interpersonale identificate de Gardner[1] sunt: *organizarea grupurilor, negocierea soluțiilor, relațiile personale, analiza socială*.

Oamenii cu o astfel de inteligență sunt empatici, toleranți și cooperativi, pot stabili mai ușor relații cu ceilalți, sunt capabili să își monitorizeze propria exprimare a emoțiilor și să o racordeze la ceilalți. Riscul este ca talentul social să determine un comportament cameleonic, generat de nevoia permanentă de a face o impresie bună celor din jur și existența unei contradicții între adevăratul sine și eul social: „*pe cameleonii sociali totuși nu îi deranjează deloc că una spun și alta fac, cu condiția să obțină acceptul societății. Ei trăiesc în această discrepanță dintre imaginea publică și realitatea intimă"*[2].

Metodele și **tehnicile** care se pot utiliza pentru stimularea acestui tip de inteligență sunt: simulările, brainstormingul în grup, proiectul de grup, interevaluarea, tehnica turul galeriei, comunicarea pe internet (forumurile, blog-urile etc.).

„*Inteligența interpersonală se bazează pe o capacitate fundamentală de a observa diferențe la ceilalți – în special contraste privind dispozițiile, temperamentele, motivațiile și*

[1] *Apud* Daniel Goleman, *Inteligența emoțională*, ediția a II-a, traducere de Irina-Margareta Nistor, București, Curtea Veche Publishing, 2007, p. 162.
[2] *Ibidem*, p. 164.

intențiile lor. În formele mai avansate această inteligență permite unui adult capabil să citească intențiile și dorințele altora, chiar dacă sunt ascunse"[3].

Cei ce au dezvoltat acest tip de inteligență pot fi: profesori, directori, politicieni, consilieri, polițiști, lideri etc.

Inteligența intrapersonală permite anticiparea corectă a comportamentului, a reacției proprii. Persoanele cu o astfel de inteligență sunt de obicei solitare, reflexive, cu bune competențe în autoevaluare, sunt auto-comprehensivi, introspectivi, contemplativi, independenți, plini de voință, au darul autoreflecției și al metacogniției.

„*O persoană cu o inteligență intrapersonală bună are un model viabil și eficient asupra sa, unul care va fi coerent cu o descriere realizată de observatori atenți care cunosc bine acea persoană*"[4].

Perceperea textelor literare se face prin reprezentarea mai ales în imagini a propriilor sentimente. Pentru dezvoltarea acestui tip de inteligență se pot folosi sarcini precum: redactarea unui jurnal, instruirea progamată, activități de autoevaluare, corelarea faptelor unui personaj cu propriul sistem de valori etc.

Cei ce au dezvoltat acest tip de inteligență pot fi: teologi, psihologi, întreprinzători etc.

---

[3]Howard Gardner, *Inteligențele multiple. Noi orizonturi*, traducere de Nicolae Damaschin, București, Editura Sigma, 2006, p. 24.

[4] *Ibidem*, p. 26.